

František Kadeřávek

Stanovení úvratů eliptické aequidistanty

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 41 (1912), No. 1, 33--35

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122220>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1912

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Stanovení úvratů elliptické aequidistanty.

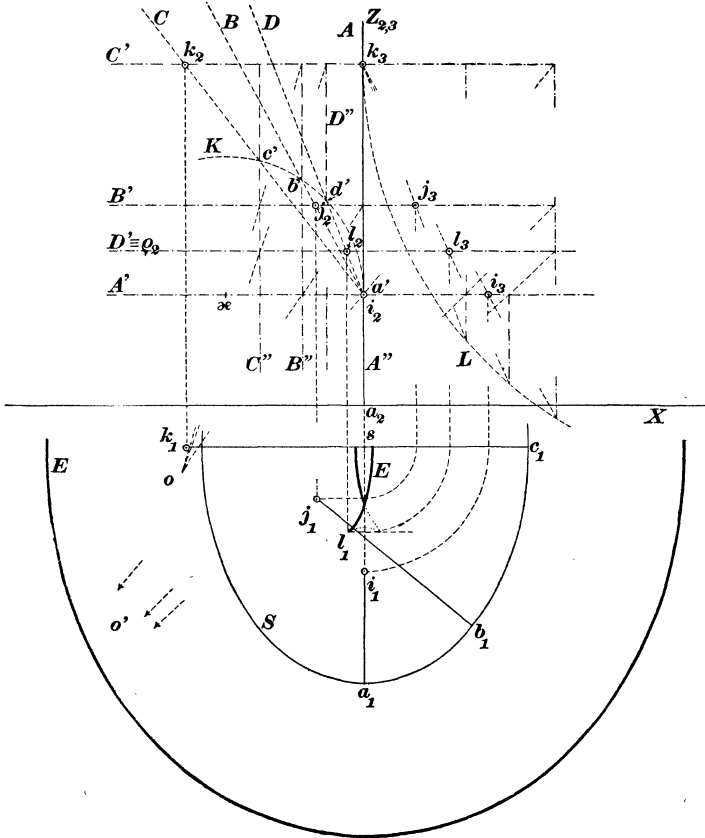
Dr. Frant. Kadeřávek.

Stanovení úvratů aequidistanty E k dané ellipse S ve vzdálenosti δ vedené lze snadno provést následním řešením prostorovým:

Buď daná ellipsa S o středu s a vrcholech a_1, c_1 stopou plochy P stejného spádu, jež k vůli jednoduchosti volme: $tg\alpha = 1$. Rovina ρ , rovnoběžná s rovinou π křivky S ve vzdálenosti δ , protíná uvažovanou plochu v křivce, jejíž průmět do roviny π jest žádaná aequidistanta E a její body úvratu $l_1 \dots$ jsou průměty průsečíků $l \dots$ roviny ρ s křivkou vratu V plochy P .

Zvolme si rovinu π za půdorysnu, nárysnu ν vedme rovnoběžně s osou sc_1 a druhou osou sa_1 proložme stranorysnu. Půdorys V_1 křivky V jest evolutou ellipsy S , nárys V_2 jest křivka třetího stupně, orthog. souměrná dle osy $Z_{2,3}$. Abychom sestrojili tři její body, vyhledejme středy křivosti i_1, k_1, j_1 křivky S ve vrcholech a_1, c_1 a v obecném bodě b_1 ; vedme body i_1, j_1, k_1 kolmice k ose X a nanese na ně od osy X vzhůru délky $a_1 i_1, b_1 j_1, c_1 k_1$ do bodů i_2, j_2, k_2 . Jak patrně, jest bod i_2 bodem úvratu křivky V_2 . Promítněme z něho paprsky BC body j_2, k_2 a paprsky ${}^1B {}^1C$ body ${}^1j_2, {}^1k_2$ k bodům j_2, k_2 dle přímky $A \equiv Z_{2,3}$, souměrné (v obrazci však nezaryšované). Paprsky $B{}^1B, C{}^1C, A \equiv {}^1A \dots$ tvoří quadratickou involuci o samodružných paprscích A a $A' \perp A$ a touto involucí a k ní přiřazenou osnovou paprsků $B' \equiv \overline{j_2 {}^1j_2}, C' \equiv \overline{k_2 {}^1k_2}, A' \dots$ lze křivku V_2 co výtvar dvojjednoznačných svazků vytvořiti. Proložme nyní bodem i_2 kružnici k o středu κ , jež zvolme na A' . Uvažovaná involuce paprsková vytíná na této kružnici K involuci bodovou $a^1 \equiv \overline{{}^1a'}$; $b^1, {}^1b'$; $c^1, {}^1c'$, $\dots$ a spojnice homologických bodů $A'' \equiv \overline{a^1 a'}$, $B'' \equiv \overline{b^1 b'}$, $C'' \equiv \overline{c^1 c'}$ $\dots$ tvoří osnovu promětnou s osnovou $A', B', C' \dots$. Stanovme si direkční střed o těchto osnov promětných ($o \equiv P, Q$, kdež P je spojnice průsečíků $A' \cdot B''$ a $A''B'$ a Q spojnice průsečíků $B'C''$ a $B''C'$) a pomocí něho paprsek D'' sdružený k paprsku $D' \equiv e_2$, nárysu to roviny sečné ρ .

Paprsek D'' protíná kružnici K v bodě d' , jímž vedená přímka D svazku o středu i_2 dvojnásobného protíná sdružený paprsek D' v bodě l_2 křivky V_2 , hledaném to nárysu průsečíku l roviny ρ s křivkou vratu V .

Uvažme nyní, že i stranorys V_3 křivky V jest křivka třetího stupně, pro niž tentokrát k_3 jest bod úvratě. Sdružme k vůli výhodnosti nárysnu se stranorysnou a vyhledejme tímž postupem, jímž jsme vyhledali průsečík l_2 křivky V_2 s přímkou $\rho_2 \equiv D'$ i průsek l_3 křivky V_3 s přímkou $\rho_2 \equiv D'$. Bod l_3 jest stranorys hledaného průsečíku l křivky V s rovinou ρ a

z něho a nárysu l_2 snadno najdeme l_1 co úvrat uvažované aequidistanty E .

Body $l_1 \dots$ lze touto cestou sestrojiti, i když jsou podvojně sdružené a imaginární.

Poznámka k theorii rovnic diferenciálních lineárních.

Napsal Dr. Frant. Rádl.

1. V následujícím řešena známá úloha integrovati rovnici diferenciální lineární s druhým členem, je-li znám úplný integrál téže rovnice bez druhého členu, methodou jinou, než je Lagrangeova variace konstant nebo způsob Cauchyův.

Užijeme-li vzhledem k jisté funkci $y = f(x)$ za sebou dvou operací $y' + ay$, $y' + by$, obdržíme, položíce výsledek rovný nulle, $y'' + (a + b)y' + (a' + ab)y = 0$, tedy diferenciální rovnici lineární 2^{ho} řádu; a , b , pokládáme za jisté funkce x .

Užijme posloupně n operací $y' + a_k y$ [y^k značí k -tou derivaci, $k = 1, 2, \dots, n$] a položme výsledek rovný nulle; vznikne diferenciální rovnice lineární n -ho řádu

$$y^n + p_1 y^{n-1} + p_2 y^{n-2} + \dots + p_n y = 0, \quad (1)$$

jejíž koeficienty $p_1, \dots, p_n$ jsou funkce součinitelů $a_1, \dots, a_n$ a jejich derivací.

Dle existenčního theoremu o integrabilitě diferenciálních systémů lze obráceně danou rovnici (1) složit z operací $y' + a_k y$; stačí, aby koeficienty p_k hověly jistým velice širokým podmínkám.

Jak jsme tedy užili posloupně n úkonů čili n -krát diferencovali dle schematu $y' + a_k y$, tak obráceně vylučujeme postupně úkon $y' + a_k y$, $k = n, n - 1, \dots, 1$ čili n -krát integrujme; tím přijdeme na původní funkci y čili na úplný integrál rovnice (1).

Postup bude týž, má-li rovnice (1) též druhý člen, zní-li tedy

$$y^n + p_1 y^{n-1} + \dots + p_n y = f(x). \quad (2)$$